

LANDSMØDET

PLENUMREFERAT, LØRDAG

Lørdagen var helliget forsøget på at få afklaret og fastlagt NTAs politiske minimumsgrundlag. Så efter velkomsten gik Landsmødet i grupper! 1) Nedrustning, 2) NATO og de militære blokdannelser 3) Atomvåbenfri zoner, 4) Dansk sikkerhedspolitik og endelig nr.5: NTAs udtalelsesområder.

Efter frokost fremlagde grupperne de foreløbige diskussionsresultater. Gruppe et lagde for:

NTA vender sig mod oprustning i såvel "øst som vest" blev foreslået ændret til "alle atomvåbenmagters oprustning" - således at også den øgede spredning af atomvåben på stadig flere lande blev omfattet af formuleringen. No protests.

"NTA kræver stop for al produktion, forskning og prøvesprængning, der har med atomvåben at gøre" - var der også enighed om. Uenigheden gik på, hvorvidt NTA også vender sig mod fredelig udnyttelse af atomkraft. Hans fra R.U. fremhævede, at der er nær sammenhæng mellem fredelig og militær udnyttelse af kernekraft, fordi besiddelsen af teknologi og råmaterialer til fredelig udnyttelse samtidig åbner mulighed for militært misbrug. Under forudsætning af, at den (u)rette politiske vilje er til stede.

"NTA støtter ethvert ensidigt nedrustningsskridt..." gav derimod anledning til landsmødets velnok bedste og bedste debat!

Fra starten af diskussionsforløbet gav det anledning til en del forvirring, at folk med termen "nedrustning" referede til to forskellige ting. Nogle mente (TOTAL)NEDRUSTNING, d.v.s. både atomar og konventionel nedrustning, og andre brugte ordet nedrustning synonymt med atomar nedrustning.

Først da Troels Toftkær til nogens store forbavselse begyndte at tale om en "nedrustningens nedre grænse", opklaredes misforståelsen. Imidlertid fik denne diskussion lov at ligge: NTA fik aldrig afklaret hvor kategorisk vi støtter kravet om ensidig nedrustning - i betydningen TOTAL, d.v.s. konventionel og atomar, nedrustning. Dermed bevægede vi os ikke ind på diskussionen om "alternativ e sikkerhedspolitikker", der ligger skjult i forlængelse af Troels problemstilling. Ej heller afklaredes det om atomar n. kan skilles fra Men her var - selvsagt - generel opslutning om formuleringen "nej til atomvåben støtter ethvert ensidigt nedrustningsinitiativ på atomvåbenområdet",

fordi - ensidighed er en nødvendighed her i den 12. time

- med den over-kill kapacitet begge blokke besidder, er kravet om "gensidighed og balance" fuldstændig irrelevant.

Ensidighed-gensidigheds diskussionen blev stillet op som et valg mellem to modeller!

- 1) Den traditionelle gensidigheds-nedrustningsmodel, der af Jan Øberg er blevet kaldt "kanonrørstøllingsmodellen". Ud fra et krav om "gensidighed og balance" forsøger begge parter at slippe "billigst muligt" ud af en nedrustningsforhandling, hvis egentlige mål synes at være at konsolidere egen magt og styrke.

og 2) Torben Hansen og Otto Gliessmanns "Uansvarlige folkemodel"

Kaj Bollman fremhævede her, at den nuværende fredsbevægelse ikke alene er enestående ved at kræve ensidige nedrustningsskridt - måske klare udtrykt i den hollandske fredsbevægelses slogan: BEGYND MED OS SELV. Den er også international- verdensomspændende-uden at være knyttet til et bestemt land, et bestemt parti eller en bestemt politisk interessegruppe.

Nedrustningskravet er blevet et folkebåret krav, istedet for at være et forhandlingsobjekt på statsmandsplan.

Gruppe 2 fremlagde deres diskussionsforløb. Tiden var løbet fra os, og da de basale problemstillinger i denne gruppe mindede meget om den forgående gruppes, fik fremlæggelsen nærmest karakter af et supplement til den forgående diskussion. Igen var gensidig/ensidig, afspænding/nedrustning centrale begrebspår.

Der syntes imidlertid ikke at være de helt vilde protester mod gruppens hidtidige diskussionsresultater! At DK ud af NATO er for overfladisk, såvel som radikalt krav at opstille i fht NTAs målsætning (Den brede folkelige modstand mod atomvåben) og

- at en varig sikkerhedspolitisk løsning i Europa kun er mulig på baggrund af en afspænding mellem blokkene.

Hvorvidt vi i den forbindelse analogiserer "opløsning af de militære pagter..." (Lars Peter Bergqvists tilføjelsesforslag) med "afspænding" fik vi ikke afklaret. Vi havde ingen bindende tilkendegivelser på forslaget, men generelt set synes der ikke at være nogen principielt betinget modstand mod forslaget. Modstanden var nærmest taktisk begrundet: Hensynet til potentielle NTA-sympatisører, der samtidigt er NATO-tilhængere. Vi fik heller ikke nuanceret forskellene imellem DKS militære og politiske samarbejde med NATO, men behandlede begge under eet.

gruppe 3' Også her var ensidig/gensidig, konventionel/atomar nedrustning akserne, hvorom alting drejede sig.

Diskussionen var forholdsvis kortfattet - men sammenfattes hovedlinierne var der ret udbredt enighed om

- at Norden som atomvåbenfri zone vil være et muligt nedrustningsinitiativ fra vestligt hold.
- at hverken Norden eller Vesteuropa som atomvåbenfri zone er en garanti for sikkerhed og fred i sig selv. Ole Wæver Rødde her den atomare og den konventionelle nedrustning sammen! Man påpegede nemlig, at en vesteuropæisk a-zone evt. kunne modsvares fra øst ved en omlægning af Warsawpagtens offensive forsvarsstrategi.

ØPs forsvar er en konventionelt baseret krigsudenfor-vores-område-strategi, der forklarer ØPs konventionelle overlegenhed. (Der modsat "legitimerer NATOs atomare overlegenhed.)

Troels Toftkær fremhævede, i samme forbindelse, at sikkerhedspolitiske tiltag må ses som led i en global helhed. Ikke som isolerede regionale fænomener:

Der blev altså opereret med "gensidighedsbegrebet" på to måder: Dels i betydningen "Måling af våbensystemer overfor hinanden - den statiske gensidighedsbetragtning, kunne man måske kalde det. Og dels i betydningen vekselvirkning/udvikling i afspændingen - den "dynamiske" betragtningsmåde....

Gruppe 4: Der syntes at være enighed om, NTA ikke skal lægge sig fast på en bestemt alternativ sikkerhedsmodel i sit politiske grundlag. Torben Hansen mente, arbejdet hermed ville være spild af kræfter og knappe ressourcer. Henny, Østerbro, mente, at det er vigtigt at få udviklet svarene på "jamen, hvad så?"-spørgsmålene, som man fx møder dem i gadesalgssamtaler. Andre fremhævede, at der også på andre måder eksisterer et reelt behov for at intensivere arbejdet med alternative sikkerhedsmodeller. Det er ikke nok NTA kører skræmmeekampagner om dansk (u)sikkerhedspolitisk; For kan man ikke opstille et troværdigt alternativ risikerer NTA bare at sende folk i armene på Pindsvinebevægelse, Civilforsvar

og andre falbydere af "sikkerhed". Der syntes således at være en rimelig konsensus om, at arbejdet ihvertfald internt skal fortsætte.

Anette Westrup sagde, at Høringsgruppens arrangement om alternativ sikkerhed med påtænkt opfølgning i form af en mindre, ny høring i foråret, for hende at se var en hensigtsmæssig måde at angribe problemerne heromkring på - netop fordi en høring har en debatskabende funktion/form.

Gruppe 5's arbejdstitel var formentlig ikke jordens smarteste. De havde havde ihvertfald konkluderet, at de dårligt kunne komme med oplæg uden at have hørt, hvad de øvrige grupper var kommet frem til.

BESLUTNINGSREFERAT AF LØRDAGEN

- 1) I anledning af den franske præsident Mitterands besøg i DK i slutningen af april, vedtog landsmødet eenstemmigt en resolution, der vendte sig mod de franske prøvesprængninger i Stillehavet.
- 2) Det blev besluttet at sende støtterresolution til de amerikanske fredsbevægelsers demonstration i New York den 12. juni.
- 3) I anledning af NATOs ministerrådsmøde i Bonn i juni, hvor præsident Reagan vil være til stede, blev landsmødet enige om flg:
 - a. Sendte protestskrivelse vedr. TNF-beslutningen til Stats- og udenrigsminister p.g.a. det danske medansvar for denne beslutning.
 - b. Dokumentationsgruppen påtog sig at udarbejde en informationspjece om DKs rolle i TNF-beslutningen, - og konsekvenserne af denne.
 - c. Det henstilledes, at alle lokalgrupper prioriterede aktiviteterne omkring Bonn-mødet højt. I København skal arrangeres demonstration.
 - d. Det besluttedes, efter en del diskussion, at landskontoret hverken skal arrangere buskonvoj eller sende støtterresolution til demonstrationen i Bonn.

Efter aftenmaden var der "intern evaluering" omkring fredsmarch 82's opkomst og bortdøen. Meget intern.

Birgitte Sørensen

SØNDAG, PLENUM

- Søndagen startede med forslag til aktiviteter. Kaj Bollmann opfordrede til, at NTA arrangerer Skt. Hans fester over hele landet. Århus har allerede planlagt deres. Et sådant arrangement vil også være en mulighed for at mindre grupper kan komme igang med noget - konkret. Niels Hass mente, at det kunne blive problematisk at have to mærkedage med tre dages mellemrum - idet 21. juni er Europæisk fredsdag.
- Hans Nebel foreslog, at man d. 6. august laver lysets fest (lotus) på steder, hvor der er en sø ell. lign. til rådighed.
- Kirsten, Odense, meddelte, at man i Odense har forberedt gadeteater ved forskellige fredsarrangementer.
- Af andre aktiviteter er Kvinder for Freds march til Moskva nu planlagt i detaljer og åben for tilslutning.
- Landsmødet besluttede, efter længere diskussion, at NTA støtter op om marchen, på betingelse af, at der ved marchens start bliver udsendt en "skarp" pressemeddelelse.

- Gruppen, som arbejder med dansk sikkerhedspolitik laver i samarbejde med NTA, Århus og dokumentationsgruppen pjece i forbindelse med udgivelsen af SNU-rapporten om Norden som atomvåbenfri zone. Den skal være færdig til næste landsmøde, som blev fastlagt til d. 30.-31. oktober i Odense eller Kolding.
- Som sidste beslutning under dette punkt blev det vedtaget, at økonomigruppen skal forelægge regnskab til næste landsmøde.

POLITISK MINIMUMSERUNDLAG

En redaktionsgruppe bestående af Birthe Bjørn, Birgitte Sørensen, Troels Toftkær, Judith Vinter, Lars Peter Bergquist og Ole Gram blev nedsat. Den blev pålagt, på baggrund af gruppereferaterne, at udarbejde et forslag til udsendelse 1. juni. Derefter har lokalgrupperne tre ugers indsigelsesfrist. Indsigelserne skal, for at være gyldige, motiveres, og have mindst to grupper som medunderskrivere.

STRUKTUR

- Gr. 1! Mente, at et landsudvalg var en god ide, og at man højst skulle kunne vælges for et år af gangen.
- Gr. 2! var af den opfattelse, at landsudvalget var en dårlig ide, og at arbejdet i NTA bør baseres på decentralisering og tillid. Forslaget fra strukturgruppen om, at alle grupper under NTA skulle kalde sig NTA (bynavn) var en dårlig ide - af praktiske årsager.
- Gr. 3: Var endnu mere delte, men dog enige om, at landsudvalget var en dårlig ide, og at en udtaleret godt kunne uddelegeres til en lokalgruppe mellem landsmøderne.
- Gr. 4: Var enige om, at et landsudvalg var en god ide, og at der ikke skulle være nogen tidsbegrænsning for de valgte i et sådant udvalg. Samt at udvalget skulle være ansvarlige for et referat af deres arbejde til Landsmødet.
- Gr. 5: var enige om, at koordinationsgruppen skulle beholde sin funktion, med undtagelse af et par stykker, der mente, at gruppen skulle spredes geografisk.

STRUKTURDEBAT I PLENUM

Plenumdebatten om strukturen afspejlede kun med al tydelighed, at man talte forbi hinanden, og at langt de fleste var dårligt eller mangelfuldt forberedte til denne vigtige debat.

Resultatet blev, at man bibeholdt koordinationsgruppen i København som en slags daglig ledelse. Opstramningen til denne gruppe bestod i, at den i langt højere grad end tidligere skal kommunikere sine beslutninger ud til lokalgrupperne.

En forudsætning for dette er, at referaterne fra gruppemøderne bliver meget lettere at læse. Dette er ikke kun en opfordring fra landsmødet, men en pligt!

Vedtaget blev også, at LM-papirer skal sendes ud senest en måned før hvert landsmøde (denne opgave påhviler den arrangerende lokalgruppe).

Endvidere blev det besluttet, at struktur skal være et fast punkt på de kommende landsmøder.

Alt i alt bar strukturdebatten præg af, at tankerne om basisdemokrati ikke har det for godt i "organisationen" NTA.

MERKER, EMBLEMER etc.

Der blev til sidst vedtaget nogle få skønhedsændringer på det materiale vi har til salg overfor offentligheden. Dette affødte ingen kommentarer.

Kaj Bollmann, som var landsmødets dirigent om søndagen, mindede under opbruddet om, at FORUDSÆTNINGEN FOR EN FRUGTBAR DEBAT ER GENSIDIG TILLID.

Således opfattet af Hans Lysholt

Regnskab for Nej til Atomvåbens landsmøde i Århus d.24/25 april 1982

Indtægter:

Landsmødegebyr, betalt pr. giro til Odense.....	5400,00
Landsmødegebyr, betalt ved indgangen.....	2540,00
Ialt:	7940,00

Udgifter:

Planlægningsudgifter i Odense.....	1441,75
Planlægningsudgifter i Århus.....	50,00
Fotokopiering under mødet.....	213,20
Aftensmad (90 kuverter à 30 kr).....	2700,00
Underskud ved salg af øl, vand og vin.....	296,15
Honorar til musikken.....	1500,00
Rejserefusion (til 75 kr for 46 personer).....	4973,00

Ialt: 11174,10

Underskud (11174,10 - 7940,00)

Ialt: kr. 3234,10

Vi har på et fællesmøde i Århus lokalgruppe besluttet, at vi dækker underskuddet for landsmødet ud fra to betragtninger:

Dels er landskassen som bekendt tom - og man kan jo ikke plukke håret af enskaldet - og dels har vi på et tidspunkt, da Århus'kasse var tom, modtaget et tilskud fra landskassen som på denne måde nu er tilbagebetalt.

Eva, Århus

SNU RAPPORTEN

Den på forhånd stærkt omdiskuterede rapport om "Dansk sikkerhedspolitik og forslagene om NORDEN SOM KERNEVÅBENFRI ZONE" fra SNU-udvalget er nu endeligt udkommet. Den kan rekvireres fra forlaget Europa, Gl. Torv 6, Postbox 137, 1004 Kbh. K, formedelst 60 kr (+ ekspeditionsgebyr på 10 kr). Vi håber at kunne bringe en mere udførlig behandling af bogen i det næste "store" nummer af bladet.

Birgitte

ANMELDELSE

"En verden for mennesker - ikke for våben" udg. af Formidlingsgruppen, NTA, pjece 16 sider. Pris 5 kr.

Der eksisterer et gabende hul i fredslitteraturen. Mellem videnskabelig faglitteratur, der ikke altid er lige let tilgængelig. Og den følelsesmæssigt baserede litteratur, der som oftest tager udgangspunkt i den enkeltes angst for ragnarok. Eller visioner for en bedre og fredeligere verden. Det er der både kommet smukke og eftertankevekkende digte ud af. (Og i den modsatte ekstrem: Fladprædet skrekpropaganda.)

Formidlingsgruppen lever derfor smukt op til sit navn med denne lille søde pjece, der placerer sig mellem fag- og følelseslitteratur, og således dækker et ret uopfyldt behov.^v

Den første artikel "Skal 1980'erne være nedrustningsforhandlingernes eller nedrustningernes Årti?" er god at læse, hvis man skulle være blevet i tvivl om, hvorfor man egentlig er blevet "fredsmenneske". Eller overvejer at blive det.

I "Nedrustningsbestræbelser" af David Jens Adler gennemhulles myten om "det lille trods alt": At der må være en mening bag oprustningen. At der nok er noget, der har check på tingene. Dem inde i systemet. For galskaben bag oprustningen har "sine egne præmisser og sin egen selvimmuniserende logik". Og uden at ændre præmisserne for oprustningen kan der ikke nedrustes. Viser 60'ernes og 70'ernes erfaringer med al ønskelig tydelighed.

"Drivkræfterne bag nye våbensystemer" af Odd Andreassen handler om oprustningens årsager. Dem ser Odd And. i det militærindustrielle kompleks. Ikke forstået som en global bevidst sammensværgelse. Men som den samfundsmæssige kompleksitet, der gør, at militære, politiske og økonomiske interesser på alle niveauer af samfundslivet er viklet ind i hinanden. Angsten for at miste sin arbejdsplads kan også støtte krigsindustrien.

"Kanonernes pris - har vi råd til militæret" af Gunnar Olesen er et kort resume af G.O.s udmærkede bog "Verdens udvikling og Danmarks Sikkerhed" (anmeldt i sidste nummer af bladet) - om sammenhængen mellem en parasitär militærsektor, 3. verdens underudvikling og en global økonomisk krise.

"Alternativ sikkerhed" af Niels I. Meyer diskuterer de små riges landes forpligtelse til at gå i spidsen for en omformning af forsvaret fra et militært forsvaret baseret på atombomber til et totalforsvar.

THI "HVIS MILITARISME IKKE KAN BRUGES TIL AT BESKYTTE DEMOKRATI OG FRIHED, KAN MERE DEMOKRATI OG FRIHED MÅSKE MINDSKE BEHOVET FOR MILITÆR".

Birgitte